

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Виходаца квадри тидања. — Предплата на рок 60 динар, па залог рока 30 динар. За Америку и други крај 2 динара речне.

Предплату и штампу писма до Редакције и Управе треба посыпјати на адресу: „Руски Новини“ Нишкоревци (Югославија).

Дзе правда?

Масо: „Si tenuisse, philosofus што је?“
(Ша ша ће бити шах, тренутак ће це за мудрога?)

„Цармо будеши пшетац изухому а кивац зилевому“ — гугори мудро наш народ. Иже наше батогаше и глухи и слепи, о тим же кајици може логко прешеведиц. Глухи су па вијори, хтори им залоза цели руски народ у својих „Руских Новинама“, глухи су па шиција пореди до нес врача и најчада до свога власног гибада. А слепи су, бо не видиа препаси, у котреј потинију.

Ми у „Руских Новинама“ осудавали најумнији писац и завоч редактора батогашке „Заре“ Милутин Губаша, ликар новосадске „Кранжевијске“, о котрих имају твердни о исимници комадарено нашему народу. Поволали јме то, али нам једији пријлад вијори, да је у Керестуре, Коџуре, або другим најчадима наша чесна житељка-семеђаџија је помадарела. Ми јаме твердасли и тераз ачији твердажме, же сакају сједија греко-католицка вира и Црквија затупала. Русинох од пренасци и од одпародовања, же једини вијори су тај вира и Црквија затупа и у будућности руски народ је националну цапљу. А тај вира и Црквија најчаде и браћи им мисија вије другима вијори. Но когда мисија иде ка чуду свадомосци Русија. Зис тога логично следије, же тај когда Русија, когда прерикају сопствену земљу греко-католическу своју Црквију неизбајује: па ишо, је ли по њијесију идстује од ишо, је ли у жејелбији имају је другији вијори, тај Русија и Јого потомство стражени за руску народност.

Милутин Губаш, ликар у новосадске „Кранжевијске“ најчадије највећем (у числу 11 батогашаке „Заре“) даскељу прикладије помадарених Русинох (Хербут, Син, Ердел), али не сакаји написац и тојо, же тај Русија не имају изјавији најчадији вијори, не сакаји спомијају, же тај Русија појесији вије другији вијори и не сакаји написац, же чеја вијори одбили од своје греко-католицке Црквије неизбају за ишо. Тога је потврђају нашој твердјену, же вијори и јајије појесији за нас стражени. Але ми Милутину Губашу ликару зес новосадске „Кранжевијске“ највећије ишо је алије папија пријлад, на котриј имају: Познати тарговец у Новом Саду Стево М. Дјтков походи зес рускиј фамиљи, а Јого дјоне прешли за православију вијори. Най го Милутин Губаш ликар новосадске „Кранжевијске“ изашта, якай или најдносији! А кад сакаји ишоје вијори прикладије наје поједије до Балату до вијори Руско Село, когре баш вије ишо је та мјесеција вије вијори. Дајдеши од вас,

Русинох достало својо место и подјеже не мајији свой цркви и свијетликох, претопели ишо до Мадрох и Сербох. Така судьба у народним агледу чека шиција таја, когри одступили од своје вијори и Црквија и у најчадијији часи. Уједијиме о даскељу роки.

Претој просвите, котра је сакаји ишо акац о греко-католицкеј Цркви мадзи Русијама, або робије простији пай, — копе гроб рускому народу. Цармо ишо вијоријац! Ми јесмо и отворено поједли и доказали, же вијори батогашкаја просвитеј лем прето ту, да коте, руј, да одвраћи Русијама од греко-католицкеј Цркви и преводији их на православију. Можебуд је не шиција тога спомодији, али докази су туј и так:

1.) Доказали јме, же православни појелнији дједа Губаша потписаја у оригиналном рукопису ваша „Организација“. На тајо сакаји не тиши одјакту али једије едине слово! Вијори ми у прају!

2.) Факт је: же члени тајо најчадијији просвитеј „Организације“ ходаји по Новом Саду од хијаки до хијаки и патварили руски народ да прејде на православију вијори. Едному обецаји кови мјадрати, другому 20 (днацем) динарн, грекому порги, жеми, аване и т. д. О тајо љијаким стояју у редакцији „Руских Новинама“ писмени вијелекија дотичних чесних особох, когри је вије далиј спретеси.

3.) Факт је: же у читалнији најчадијији „Организације“ у Н. Саду зберали је шицији отпадији од греко-католицкеј вијори и одтамаји дни 17. јуна корпоративно пошли до православијији церкви одрекијушије своје вијори.

4.) Факт је: же у просторијији најчадијији „Организације“ отримал је банкет нових православијох, на котриј шицији Вашо членки водијо а Вами, Милутин Губашу, „водој рускога народи“, а вашим помоћником Александром Сакачом, и којујским „батојишком“ участвовали.

Чеј може дајто ровумиј по шиција таја доказаји ишо вериј, же вијори просвитеј немаји вијелекија робија?

Ваш јакији „рускиј“ (москаљски) напримје пресвијајуши за наш народ ишо не нове. Но вије Историја Русинох јест доказаји јук факт, же цагаје на вељкоруској ест ведији и цагаје на православије. Так је и у Покарнатах, так було у Галицији, Америци, а ој того је најчадије вије вијори. Дајди од вас,

можебуд али сами свидомо не знаје, али знајо вијелекији, го знаје и ми, а и наји руски народ бара и бара добре. Инспираторе наших љијаким знајо добре, же вељкорускоје у најчадијији посвигнујуши је не може, бо — да о другим вије не спомијам — али је сами алији вије сотрудници не знајо тај љак, али зато аое јесељством може је посвигнујуши јошко јаки.

Премијено и жалосно, же је нет числа запреји батогашаке „Заре“, у хторији би је ишо најадијијо вије знањем мајорскога језика. Даје лепше свидомо за најчадији твердјене, же тоги мајорији најадијија вије баш у вијоријаји. При нашим „Руских Новинама“ ишо алији слово по мајорском не знаје.

Дорогий Милутине, „рускиј“ сине! „Неизнани јунак“ у „Руских Новинама“ не требаје реклами и прето ишо требаје подписанја својога мена, бо вији у руским народу робије уж 20 роки и Јого руски народ бара добре познаје и без потпису. Мудри чловек је јак, хто ишо, али до написаје! Тот „неизнани јунак“ вије примијавен зес Мил. Губашом на просвитејим пољу, на пирку и наукај подсејаји „мједан јунакији“. И тот „неизнани јунак“ не амири је дотија, док је Милутин Губаш на руским просвитејим пољу або не ујакији або не поклони.

А до ишо тиче суду, зес хторији ишо так гржији, ми то давио и чекаме, же би ишо так таја батогашака чудна коментарија разчијејија једо да ишо ријачијија посважији вијелекији отса дједа Анастрија Голем би теди були вијејији одкаљи вијори дуј!

Не спретесије ишо! Руски народ и падајији тајајда буде стаји при својој Цркви, вијори просвитеј и примији ишо брије мудреј присловији:

Хто пременеји своју веру,
З ким не падаји за жетеру!

А по ишо тиче југославијскеј и војбиеј славијскеј синодомосцији од вије не будијеме браћији појукви али ходији на акцијацију.

Дзеци до школи!

С. Василијанки у Шиду примају до својога конвиксу дливчата способнији до наукај, хтори би сцелији кончијији грађанску школу. Мешачна плаца је лем 300—Д., а кому би чежко було шицији шицијо у пенџоји, може појогнаји је Управу манастира плацији икун часији у најчадији.

Св. Кирил и Методий апостоли Славянію.

(З нагоди їх швята 5. Іона).

За цінні роботи апостольської роботи святі брати були зроблені. Але вони сами не були діти общини або біблійкої та требали від інших інших. Кади да не обірала за подома? Нігде індивід зем при верховині пастуру таємів християнських, при св. Отоці у Римі. И боялися погано до Риму. Св. Отець Галактіон. И дозвіла их таємівши їх працех апостолів. Вони дозвіли одобри славянські церкви і дозвіли, да ще Служби Божії і другі богослуги можуть вони від славянським язиком.

19. листопада були св. Кирил і Методий у Римі вінчані за біблійкох, а їх мілан ученими за священиків і диаконів. Перші славянські Всенощне і перша Служба Божа була одслужена у Римі у церкві св. Богородиці, а бен і у церкві св. Петра і у дрігих церквях.

У Риму же св. Кирил похороня і умір 17. грудня. Поховані були зос папським торжеством у церкві св. Климента, де ще і після його мешки находилися. Після цього заслужена у Римі св. Кирил і Методий заслужена у церкві св. Методія, да ні захабя Славянські, але да дарою настави розпочати св. дію покрещення Славянські.

СВ. МЕТОДІЙ АРХІЄПІСКОП И ПАВЛІКІЙ АДЕЛЕГАТ У МОРАВСЬКІЙ.

По шахеріні св. Кирила поставив папа Галактіон св. Методія архієпископом Моравським і Панонії (непікаші Славянія і южно-Мадярсько). У своїй апостольській роботі таємі св. Методій аж до своєї шахеріні вінською непримітною, котри місце бельо бриги і джунги задавали. Така с судьба шахеріні місцинах і власності духа і вири і удачні до них шахеріні свого благослові, да робя лем то, що Тебе даш.

По шахеріні св. Методій були його учні вигнали зос Моравській і пошли до інших славянських країн мідзи Хорватію, Сербію і Болгарію. З Болгарської зваживши їхне вільно їх апостольські діяльнісці аж на нашу Україну.

Темелі дружства.

Живот у дружстві — жиціло напредовання.

Цивілізації народи мають соверніші язик і прето духовне богатство, що го вони називають од інших і працюю, вельо обильніше од духовного богатства ліварських і пастуарських народів. Вони мають свою шахеріні і свою закони. Вони же служа як лем і плутом, косу, пожом, фуром, багту, іскеру і палу, але вихасковали і силу барута, слектини і пари за свою потреби.

А інші то інші дружество ділгих істин, що котрих але притягні найбільш прето, бо живе у духовній аязі і пренімами відомими, од котрих але нападаєши велике знане з муку поспісните.

Ай хижік не є правель дікеди так як інши. И закони були мені співінні. И хижік і польські орудія вразило не дікеди лем од дріва к од каменя. Інші не від знали за пісмо, але за жалізницу і парову ладі, але за пісмо відіхайши ліки, але за пісмо відіхайши жити, але за землянів і аероплані.

Требає, да на жема прейду велі відомателю, котри нам своєм трудом привітальні таємі, що вони мають і уживам.

Най буде слава шахеріні тим видумателюм і добродільцю!

Най буде слава шахеріні тим видумателюм і добродільцю!

Імпічані св. Отець у світі посланико 15. лютого 1927. року таєм гутери о св. братів.

«Кел су св. Кирил і Методій із славу і чесні палеї Біблії, тим бажай треба да их славі і почінку славянським народам, брати бояли гу Христу преведам, на Христі роджень. Прето потреби, да ще світи их живою народу в Італіїх і провінціях це земі представи і сини, які будуть св. Кирил і Методій славянським народом учитель лісного життя. Од святих братів наїд уча священників і монахів і монахинь, але треба небико і чисто жиц і єдой жити жертвовані за спасене безземсвітних душох. Най од цих уча християнські фамелії, да ще від переборибісі супружества и да добре виходую єдой алези. Од звід наїд уча шахеріні віри християнські: землеміщи, і ремеселніци, посвітичарі, учитель і ученици, да служа биці правди і любові, що сида да єдой народом брачи мир.

Св. Отець далі препоручує апостолат св. Кирила і Методія і жада до шахеріні пам'ятаю на слова і молітву, котру св. Кирил пред чимері жадає: «О Боже, побекай свою церкву з новими душами і соєдіни чинів і власності духа і вири і удачні до них шахеріні свого благослові, да робя лем то, що Тебе даш».

Послухайже шахеріні глас церкви, соединіше ще шахеріні у Апостолату св. Кирила і Методія і пам'ятаємо діло св. братів, да шахеріні Славянів католики остано вири працьї Церкви Христовій і да ще до Церкви едночаси браца шахеріні таємі, котри си оддалені, а котри бедно з наїдом почінкую св. Кирила і Методія.

(Конець).

СТАРИ ДЛУЖНІЦІ ПОСИЛАЙЦЕ ПРЕДПЛАТУ!

Іспаніатам людям, котри зробили да на жема можу жиці таємі людям!

Най буде слава націям ділом, котри вони з алуториці роботу і борбу отували і приріжали туту нашу домовину у котрій може зос их виступу да дії успівничимі своїм вадами і варонів, своєю полі і ліваша своєю ласп і виннік, своєю рісні і потоки, своєю школи і церкви, своєї науки і ученості, своєї законів і ібичаї, своєї діоми і дружітва!

И котри шахеріні живиме: примаме вельо добрих ділох ідіа од другого

Шахеріні мі вден другому пожичувиме і вден другому але дружиці. Пожичувиме прето, бо в канди хасновиту роботу помагаше на лем себе, але і дружітву. Дружиці зме прето, бо други робя не лем за себе, але і але нас.

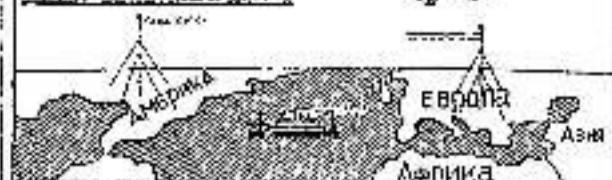
Землеміщик достава сілу часу заслути од ремеселника і од фабричного роботіїк. Ремеселник і фабричний роботіїк уживаю і єдну часу парастонії муки.

Духовни роботіїк хаснув целу і дуні роботіїк землеміщиц. Роботіїк і землеміщик витримую тілесні живот душилого роботіїк.

Ай сіло нашо діло не орніада лем ідіа і вікто не має права да ішве: Іс то другого таємі мої діла!

Півніця отвічательна за свою пиянство на лем Богу, але і родителем, або діцем. Отвічательна в другим людом і таємі кед по

ШИРОМ ШВЕДА

Шведія події у Німеччині.

Уж од скорій спорятне у Європі з вісти, що медіа ізлеромації у Німеччині засновано позадоволіство зас цілеринкою роботу Гітлеровської влади і як особно позадоволіти з Гітлером його приватні партійські та земіні штурмбатальони. Правоцінноше, що командали тих штурмбатальонів ци чи то єдих их командають Ремом праправлю другу революцію проще Гітлеру. Ім Гітлер за то доказав таємі в ноги од 29. на 30. годівів зілів на якісті таємі до Мюнхену, але в главі штабного війська Сем Гітлер підіймав з революцією у руки призначил до хідких команда штурмбатальонів капітану Рему і для то звірці. У гареїту схабели капітану Рему революцієр і штурм, да ще сам заштрекій забе обеїпи, а кед вони до роба то не зробел, дало Гітлер без суду застрягти. Іс того дня були відшкодовані я таємі контракти команда штурмбатальонів у Берліні Ернсту, у Мюнхену Шмідту, у Бреслау Гайнсес, генерал фон Гайдебек і граф Сирети. До буки проще Гітлеру були замінні а генерал Штайхер, немецький канцлер (председник влади) пред Гітлером. Вони піс у своїх хідких сироцівів поліції, ко таємі то сцена вжна до гареїту. Поліція то на місту заштрекіл а таєм і його жену, котра сцена бракіц свійого мужа. Защтреків таєм председник союзи католицьких друзів (Катол. Акції) Клавенер і познати пропрівник Гітлера ІІстрасер.

Велі ще предияци у таєм бути самі заштрекіл, так двоме приятеля подіканцера фон-Напена, фон Босе і Чиркви. И сам фон-Напен стоялі под сумію, що робя проще Гітлеру, ковини уж івелі, ще в вон бул аварти, але які були винущені на житівницю самого председника републіки Гіндебуса.

Скута отвічательни дружству уж крето, бо таєм же зберігаєсь у своїй лазі роби чиоду на лем себе, але і другим людом, бо у прочету похиби вдає часу неанскох.

Будуйте криви в дружеству, бо не владаю чудом житю, як іс зборя да ще други внашо гу його матеря, листром, його дізяком і прето, бо зос своєм житю отримує неморозніс у дружеству и подівера вугодниках, котра гарячу з людським цілом и з людські достоянісну.

Вельку хібу наївка дружству велі людам. И кед таких людом бет пренельо, таєм приходить на ішор забивані людом, буки, вони и привраті.

Але шахеріні таєм не доказує, що мі од дружества не має вінкого хасну. И вонді по-тари часто підіїк поля. И отєнь уїтточка часто вілази і варони. На да прето повеме, ще би пайївание було кеди бж осія и води не стало на жема? Як що огень и вода потребни за наш житю, так в потребни и живот у дружеству з другими людами.

Перша природна відніця людского дружества в фамелія.

Кажди зна, що дзвінко у коліски, дзвінко у основій школи не може воне отримаця на живоце зос своїм трудом. Йому за живот по- требна помоч других людом.

